

University of Groningen

Resultaten van de heelkundige behandeling van struma en thyreotoxicosis

Sterringa, Gerben Maarten

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1947

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Sterringa, G. M. (1947). Resultaten van de heelkundige behandeling van struma en thyreotoxicosis. Groningen: s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

HOOFDSTUK XI.

Samenvatting.

De voor de kliniek meest geschikte indeeling van de strumae is die in een toxische en een atoxische vorm, waarnaast we de begrippen diffuus en nodeus niet kunnen missen. In de groep der thyreotoxicoses kan een „morbus Basedowi” als aparte klinische eenheid niet worden gehandhaafd.

De indicaties, waarop in de Groningsche heelkundige kliniek tot operatie wordt geadviseerd zijn thyreotoxicosis, struma nodosa, compressieverschijnselen, snelle groei en struma aberrans. Alle conservatieve methoden hebben het nadeel, dat een eventuele struma nodosa in situ wordt gelaten met alle mogelijke gevolgen daarvan. Bij lijders aan thyreotoxicosis is tevens een vroegtijdige operatie van belang, daar het risico van de ingreep in deze gevallen het kleinste is, de operatie het gemakkelijkst uitvoerbaar is en de resultaten dan het beste zijn. Bovendien worden op deze wijze secundaire veranderingen voorkomen.

Ofschoon de recente behandeling met antithyreoïde stoffen zeker een belangrijke aanwinst genoemd kan worden, wegen de resultaten ervan (nog) niet op tegen die van de operatieve methode. Ook is het gevaar van deze praeparaten nog te groot voor een algemeene toepassing. In sommige gevallen kunnen deze stoffen van groot nut zijn bij de voorbereiding van lijders aan thyreotoxicosis en wel speciaal bij hen, bij wie zich een resistentie tegen jodium heeft ontwikkeld.

Bij de praeparatieve voorbereiding van toxische strumapatiënten moet naast het belang van de **Plummer**-kuur op het nut van de rustkuur worden gewezen. Een maximale verbetering van de toestand door de rustkuur moet worden afgewacht, alvorens men met de toediening van jodium begint. Ook met deze laatste behandeling moet een maximaal succes worden bereikt, voor men tot operatie overgaat. In het causyth hebben we een middel gevonden, waardoor de postoperatieve reactie zeer gering is geworden. Na de toepassing van dit praeparaat hebben we in geen enkel geval meer een crisis na de operatie waargenomen en geen enkele patient meer verloren.

Ofschoon men bij het opereeren van kinderen zonder narcose wel niet zal kunnen uitkomen, verdient de locale anaesthesie in vrijwel alle gevallen de voorkeur en vooral bij lijders aan thyreotoxicosis.

De beste vorm, waarin men naar onze meening de locale verdooving kan toedienen is de infiltratie-anaesthesie.

Wat de techniek van de operatie betreft, verdient de dubbelzijdige resectie in verreweg de meeste gevallen de voorkeur, waarbij nageenog altijd de korte halsspieren dienen te worden gekliefd. De stam van de arteria thyreoidea inferior wordt niet geligeerd, maar de takken van het vat worden in het sneevlak van de struma onderbonden.

Door de moderne voorbereiding is het opereeren in tempi vrijwel overbodig geworden.

Bij de postoperatieve behandeling is het jodium in de latere jaren geheel achterwege gelaten, zonder dat we daarvan eenig nadeel hebben waargenomen.

Van de complicaties na de operatie komt een crisis tegenwoordig slechts uiterst zelden meer voor. Ook het percentage wondcomplicaties is, sinds bij de ingreep uitsluitend van niet resorbeerbaar hechtmateriaal en ligaturen gebruik wordt gemaakt, aanzienlijk gedaald.

De tetanie is nog steeds één der meest onaangename verwikkelingen. Deze trad in blijvende vorm bij onze patienten op in 1.45 % van de gevallen. Een enkelzijdige blijvende verlamming van de nervus recurrens hebben we in 2.65 % van de gevallen waargenomen. Bij de lijders aan thyreotoxicosis zagen we in één geval een recidief (echt) optreden, dat inmiddels door reoperatie geheel is genezen, terwijl in een tweede geval slechts een recidief van de struma optrad, doch niet van de toxische symptomen. Tezamen beteekent dit een percentage van 1.05 % recidieven. Bij de atoxische patienten trad een recidief in 4 % van de gevallen op. Een postoperatieve hypothyreoidie namen we waar in 1.45 % van de 415 patienten.

Bij de bespreking van de intrathoracale struma wordt gewezen op het feit, dat eigenlijk slechts nodeuze strumae een intrathoracale uitbreiding vertoonen. In geen van de gevallen was bij de operatie een verwijding van de apertura thoracis superior noodzakelijk.

Van 1-1-1938 tot en met 31-12-1945 werden in de Groningsche heelkundige kliniek 415 strumalijders geopereerd (maligne aandoeningen en ontstekingen uitgesloten). 4 hiervan zijn overleden, dit is 0.96 %. De doodsoorzaak was bij 2 toxische patienten een postoperatieve crisis en in 1 geval vermoedelijk een tetanie. Bij de eenige

atoxische patiente, die overleed was de vermoedelijke oorzaak van den dood een postoperatieve bloeding.

Bij de toxische patienten waren de overige resultaten als volgt: in 6.84 % onbevredigend, in 4.21 % bevredigend en in 85.79 % goed, terwijl 3.16 % niet kon worden na-onderzocht.

Van de atoxische patienten hadden we geen latere gegevens van 3.56 % van de gevallen. In 7.11 % was het resultaat onbevredigend, in 0.44 % bevredigend en goed in 88.89 %.